

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΤΗΡΙΓΜΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

"Και ευθέως ἐγένετο υγιής ὁ ἄνθρωπος"

Παρατηρώντας τα Ευαγγελικά αναγνώσματα βλέπουμε πως τα περισσότερα και μάλιστα τα μεγάλα θαύματα τα έκανε ο Χριστός κατά τις μεγάλες ημέρες των Ιουδαίων. Το ίδιο συνέβαινε και με τη διδασκαλία Του. Την εκφωνούσε συνήθως στις μεγάλες γιορτές, πού συνέρρεε πολύς κόσμος. Στις γιορτές του Πάσχα, της Σκηνοπηγίας, της Πεντηκοστής κ.λπ. στα Ιεροσόλυμα που ήταν η μητρόπολη των Ιουδαίων, μαζευόταν πολύς κόσμος. Όπως επίσης συναθροίζοντουσαν και πολλοί άρρωστοι που είχαν την ελπίδα τους, ότι μπορεί ο Θεός να τους κάνει καλά. Η επιθυμία των ασθενών να γίνουν καλά, δεν ήταν τόσο μεγάλη, όσο ήταν μεγάλη η θέληση του Χριστού να τους κάνει καλά.

Η παρουσία του Χριστού υπήρξε ευεργετική σ' όλους

Ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας γράφει πως "όπου αν φανή ὁ Ἰησοῦς, ἐκεῖ καὶ ἡ σωτηρία", δηλαδή όπου θα φανεί ο Χριστός, εκεί είναι και η σωτηρία. Μπήκε μέσα στο σπίτι του Ζακχαίου κι ο αρχιτελώνης μετανόησε. Εισήλθε στο τελωνείο του Ματθαίου και αμέσως μετατρέπει τον άνδρα και τον κάνει Ευαγγελιστή, θάπτεται ανάμεσα στους νεκρούς και εγείρονται οι νεκροί. Κατεβαίνει στον Άδη και ζωοποιούνται οι κάτοικοί του. Χαρίζει το φως στους τυφλούς, την ακοή στους κωφούς και περιέρχεται τις κολυμβήθρες, όπως την Βηθεσδά, και θεραπεύει τον Παράλυτο. Εάν εμβαθύνουμε περισσότερο, θα λέγαμε πως ο Χριστός γίνεται άρτος στους πεινώντες, ύδωρ που κρύβει μέσα του τη ζωή, στους διψώντες, ανάσταση στους νεκρούς, ιατρός στους νοσούντες, η απολύτρωση των αμαρτωλών.

Όλα αυτά τα πραγματοποιεί για τη σωτηρία των ανθρώπων. "Εμόν βρωμά εστίν ίνα ποιώ το θέλημα του πέμψαντός με και τελειώσω αυτού το έργον" (Ιωάν. 4,34), θα τονίσει ὁ ἴδιος για τον εαυτό του. Ας πούμε και μια έκφραση που τη χρησιμοποιεί ο Ιωσήφ ο Βρυένιος. Όλοι θα έχουμε ακούσει τη λέξη αλήτης. Αλήτης στην κυριολεξία σημαίνει ο περιπλανώμενος, ο πλάνης, ο ανέστιος. Αργότερα στα νεότερα χρόνια πήρε την έννοια του κακού ανθρώπου. Ο Ιωσήφ θα πει πως ο Χριστός είναι ο " δι' ἐμέ αλήτης γεγονώς", δηλαδή αυτός πού περιπλανήθηκε απ' εδώ κι απ' εκεί και έκανε τα πάντα για να σώσει τον άνθρωπο.

Ο Χριστός έδινε περισσότερα απ' ό,τι του ζητούσαν

Πράγματι ο Χριστός έδινε πιο πολλά απ' εκείνα πού ζητούσαν οι άνθρωποι. Π.χ. Ο σημερινός παραλυτικός βλέποντας τον Ιησού από πάνω του Ίσως σκέφθηκε και ήλπιζε περισσότερο πως το πιο πιθανό ήταν να τον βοηθούσε ο Κύριος να πέσει μέσα στο νερό κατά τον αγιασμό των υδάτων, όταν θα ταραζόντουσαν τα νερά. Πιθανώς στο πρόσωπο του Χριστού να έβλεπε κάποιον από τους συγγενείς του, πού τον είχαν λησμονήσει. Ο παράλυτος ήθελε ένα και ο Κύριος του έδωσε δέκα. Τον έκανε καλά, τόσο καλά, ώστε αυτός πού τριάντα οκτώ ολόκληρα χρόνια δεν μπορούσε να κουνηθεί, τώρα να σηκώνει το κρεβάτι του και να φεύγει μπροστά στα έκπληκτα μάτια όλων. Έχουμε κι άλλες τέτοιες περιπτώσεις. Ο κάθε άρρωστος, κατά τον άγιο Κύριλλο, έστω κι αν τον είχαν εγκαταλείψει οι πάντες, "έσχεν βοηθόν Υἱόν του θεού τον μονογενή".

Η Εκκλησία συνεχίζει το έργο του Χριστού

Ο Ιησούς είναι η πηγή της ζωής που δε σταματά ποτέ. Ο Ιερός Χρυσόστομος φέρνει το παράδειγμα της κολυμβήθρας. Μέσα στην κολυμβήθρα της Εκκλησίας όχι ένας και δύο, άλλ' ολόκληρη η Οικουμένη κι αν μπει, θα ελευθερωθεί από τις αρρώστιες της αμαρτίας.

Όχι μια φορά το χρόνο, αλλά κάθε μέρα θεραπεύει τους ασθενείς από τις ψυχικές αρρώστιες. Η χάρη του θεού δε δαπανάται ποτέ. Η Εκκλησία είναι ο κοινός τρόπος καθάρσεως των ανθρώπων. Με τη μετάνοια, την εξομολόγηση και με τη θεία Ευχαριστία καθαριζόμαστε από τα πολυπληθή και πολυειδή πάθη μας. Οφείλουμε να δώσουμε τη διάθεση μας και τον εαυτό μας στο Χριστό που ψάχνει ευκαιρίες να μας θεραπεύσει. Στον καθένα μας ακούγεται η ερώτηση του Σωτήρος' "θέλεις υγιής γενέσθαι;" (Ιωάν. 5,6). Στο φιλάργυρο, στον εγωιστή, στον ενεργούμενο από το πονηρό πάθος του θυμού ή της πορνείας ή της μνησικακίας απευθύνεται το ερώτημα του Χριστού. Βεβαίως οφείλουμε να ανταποκριθούμε όλοκάρδια στην πρόσκληση Του και να μην εξοικειωθούμε με μια χρονίζουσα κατάσταση αθλιότητας και αμαρτίας. Να αποκολληθούμε από τα πράγματα εκείνα που μας κρατούν παράλυτους πνευματικά. Να αφήσουμε το θεό να ενεργήσει ανεμπόδιστα, γιατί η αμαρτωλή θέληση μας παρεμποδίζει τη χάρη Του.

Αδελφοί μου,

Η σωτηρία μας ας είναι ή πολυχρόνια επιθυμία μας, ώστε να καταξιώσουμε την ύπαρξη μας και να βρούμε την όντως ζωή του Χριστού.

Αρχιμ.Ι.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν.ε 1-15)

Υγιής γέγονας μηκέτι άμάρτανε

Τω καιρώ εκείνω, ανέβη ό Ιησούς εις Ιεροσόλυμα. Εστί δε εν τοις Ιεροσόλυμοις, επί τη Προβατική κολυμβήθρα, ή επιλεγόμενη έβραϊστί Βηθεσδά, πέντε στοάς έχουσα. Εν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολύ των άσθενούντων, τυφλών, χωλών, ξηρών, έκδεχομένων την του ύδατος κίνησην. Άγγελος γαρ κατα καιρόν κατέβαινεν έν τή κολυμβήθρα και έταράσσετο το ύδωρ · ό ούν πρώτος έμβάς μετά την ταραχήν του ύδατος, υγιής έγίνετο, ωδήποτε κατείχετο νοσήματι. Ην δε τις άνθρωπος εκεί τριάκοντα και οκτώ έτη έχων εν τη ασθένεια. Τούτον ιδών ό Ιησούς κατακείμενον, και γνούς ότι πολύν ήδη χρόνον έχει, λέγει αύτω· θέλεις υγιής γενέσθαι; Απεκρίθη αύτω ό ασθενών Κύριε, άνθρωπον ουκ έχω, ίνα, όταν ταραχθή το ύδωρ, βάλη με εις την κολυμβήθραν εν ώ δέ έρχομαι εγώ, άλλος πρό εμού καταβαίνει. Λέγει αύτώ ό Ιησούς· Έγχειραι, άρον τον κράββατόν σου, και περιπάτει. Καί ευθέως έγένετο υγιής ό άνθρωπος, και ήρε τον κράββατον αυτού και περιεπάτει· ην δε Σάββατον έν εκείνη τη ήμέρα. Έλεγον ούν οι Ιουδαίοι τω τεθεραπευμένω Σάββατόν εστί, ουκ έξεστί σοι άραι τον κράββατον. Απεκρίθη αύτοις Ό ποιήσας με υγιή, εκείνός μοι είπεν Άρον τον κράββατόν σου, και περιπάτει. Ηρώτησαν ούν αυτόν Τίς εστί ό άνθρωπος ό ειπών σοι· Άρον τον κράββατόν σου, και περιπατεί; Ό δε ίαθείς ουκ ήδει τίς εστί ό γάρ Ιησούς έξένευσεν όχλου όντος έν τώ τόπω. Μετά ταύτα ευρίσκει αυτόν ό Ιησούς εν τω ίερώ, και είπεν αύτώ· Ιδε, υγιής γέγονας μηκέτι άμάρτανε, ίνα μη χειρόν σοι τι γένηται. Απήλθεν ό άνθρωπος, και ανήγγειλε τοίς Ιουδαίοις, ότι Ιησούς εστί ό ποιήσας αυτόν υγιή.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Εκείνο τον καιρό ανέβηκε ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα. Υπάρχει στα Ιεροσόλυμα κοντά στην πύλη των Προβάτων μία δεξαμενή, η οποία ονομάζεται Εβραϊστί Βηθεσδά και η οποία έχει πέντε στοές. Σ' αυτές ήτανε ξαπλωμένος μεγάλος αριθμός ασθενών, τυφλών, χωλών, παραλυτικών, οι οποίοι περίμεναν να κινηθεί το νερό. Διότι ένας άγγελος κατέβαινε τότε-πότε στη δεξαμενή και τάραζε το νερό. Εκείνος, λοιπόν, που έμπαινε πρώτος, μετά την ταραχή του νερού, θεραπευόταν από οποιοδήποτε νόσημα και αν υπέφερε. Υπήρχε εκεί ένας, ο οποίος επί τριάντα οκτώ χρόνια ήταν άρρωστος. Όταν ο Ιησούς τον είδε κατάκοιτο και κατάλαβε ότι είχε ήδη πολύ χρόνο εκεί, του λέγει: "θέλεις να γίνεις υγιής;". Απεκρίθηκε σ' αυτόν ο ασθενής: "Κύριε, δεν έχω άνθρωπο να με βάλει

στη δεξαμενή, όταν το νερό ταραχθεί, και ενώ έρχομαι κατεβαίνει άλλος πριν από εμένα". Ο Ιησούς του λέγει: "Σήκω επάνω, σήκωσε το κρεβάτι σου και περπάτησε". Και αμέσως έγινε υγιής ο άνθρωπος και σήκωσε το κρεβάτι του και περπατούσε. Η ημέρα εκείνη ήταν Σάββατο. Γιαυτό έλεγαν οι Ιουδαίοι στον θεραπευθέντα: "Είναι Σάββατο, δεν σου επιτρέπεται να σηκώσεις το κρεβάτι σου". Αυτός τους αποκρίθηκε: "Εκείνος πού με έκανε υγιή εκείνος μου είπε, "Σήκωσε το κρεβάτι σου και περπάτησε"". Τότε τον ρώτησαν:

"Ποιός είναι ο άνθρωπος που σου είπε: "Σήκωσε το κρεβάτι σου και περπάτησε;"". Άλλ' ο θεραπευθείς δεν ήξερε ποιός είναι, διότι υπήρχε πολύς κόσμος στο μέρος εκείνο και ο Ιησούς ξέφυγε. Ύστερα τον βρήκε ο Ιησούς στο ναό και του είπε: "Ίδές, έγινες υγιής, μη αμαρτάνεις πλέον, για να μη σου συμβεί κάτι χειρότερο". Έφυγε ο άνθρωπος και είπε στους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς είναι αυτός πού τον έκανε υγιή.